

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਮੱਲੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

**ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ,
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ**

1997 ਦਾ CWP 3668

13 ਮਾਰਚ, 2008

ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ, 1980 — ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ 226—ਐੱਸਐੱਸਐੱਸ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਦਾਅਵਾ—ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚ-ਤਕਨੀਕੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਅਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਇਜ਼, ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਨਾ ਹੋਣਾ—ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਆਪਹੁਦਰੀ ਅਤੇ ਸਨਕੀ ਹੈ—ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

, ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਪਹੁੰਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਡੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈਪਰ-ਤਕਨੀਕੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਮੱਲੀ, ਤੱਥ ਬਹੁਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਐਲ. ਹੌਲਦਾਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ INA ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਨਿਊ ਗਿਨੀ ਭੇਜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਾਲ 1955 ਵਿਚ ਛੁੱਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਫ਼ਤਰ ਰਾਮਗੜ੍ਹ ਕੈਂਟ ਦਾ ਆਰਮੀ ਰਿਕਾਰਡ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਤੀ INA ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ INA ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਕੇ ਨਿਊ ਗਿਨੀ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਤਰਕ ਦੀ ਇਹ ਲਾਈਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਤੰਗੀਆਂ-ਤੁਰਸ਼ੀਆਂ, ਭੁੱਖਮਰੀ ਆਦਿ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸਹਿ-ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ 1946 ਜਾਂ 1947 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਅਸੁੱਧੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ ਕਮੇਟੀ (ਆਈਐਨਏ) ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਆਈਐਨਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਊ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਜਾਂ ਨਿਊ ਗਿਨੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰਬਰ 225 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ 198, 16, 226 ਅਤੇ 200 'ਤੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਜਨਰਲ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਈ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੈੜਾ ਰੋਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 13 ਅਤੇ 14)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਪਰਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਆਉਣ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਫਰੀਦਕੋਟ ਅਤੇ ਨਾਭਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 15 ਅਤੇ 16)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 2004 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ 2766 ਵਿੱਚ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 13 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ

ਜੋ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 5 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਪਲੇਡ ਆਰਡਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 18 ਅਤੇ 19)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਨੀਲ ਚੱਢਾ, ਵਕੀਲ ਏ . (1997 ਦੇ CW P ਨੰ. 3668 ਵਿੱਚ)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਰ.ਕੇ. (2001 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 16570 ਵਿੱਚ)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਲਕਾ ਚਤਰਥ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ . (2004 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 2766 ਵਿੱਚ)

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਵਕੀਲ।

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ

(1) ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਹੱਕਾਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਲਈ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਤੀ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ। ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਮੌਜੂਦਾ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜਾਇਜ਼, ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(2) ਇਸ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ: 3668 ਆਫ 1997 (ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਮੱਲ੍ਹੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਕੱਤਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ), 16570 ਆਫ 2001 (ਦੇਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਅਤੇ 2766 ਆਫ 2004 (ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ) ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਉ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸਬੰਧਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ/ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿਸੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਮੱਲ੍ਹੀ ਸਵਰਗੀ ਐਲ/ਹੌਲਦਾਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਦੀ ਸਿੱਖ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਚਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਨਰਲ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਆਰਮੀ (ਆਈਐਨਏ) ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 29 ਜੁਲਾਈ, 1940 ਨੂੰ ਸਿਪਾਹੀ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1942 ਵਿੱਚ INA ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਪਾਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਨਿਊ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਅਤੇ ਨਿਊ ਗਿਨੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1944 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ। 18 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲਏ ਸਨ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਕੇ। ਪੈਨਸ਼ਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 30 ਜੂਨ, 1978 ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, 9 ਸਤੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਈਐਨਏ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ।

(4) ਇਸ ਸਕੀਮ ਦਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਸਵਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , - 31 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਾਲ 1980 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਨਿਊ ਗਿਨੀ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਉਕਤ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਗਰਾਂਟਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਲੜਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਸਾਲਾਂ ਬੱਧੀ ਵਿਚਾਰੇ ਅਤੇ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਪਈਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ, ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੀ, ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਦੇ ਕਈ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਹਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਸਕੀਮ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਮੰਗ ਦਾ ਪੱਧਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਾਰ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਦਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਰਹੀ। 29 ਜਨਵਰੀ 1996 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਸੀ। 2 ਮਈ, 1996 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1996 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6473 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲੀਬਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1996 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਅੰਗਮਈ ਅਤੇ ਹਾਸੇਰੀਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤਰਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਇਆ। ਥੋੜੀ ਮੁਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ 1998 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਇਹ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਦੇਸ਼ ਰਾਦੇਸਾਈਰਾਜ>i,ਪਰਦੇਸੀ, 2001 ਦੀ ਸਿਵਲਪੀ ਲਿਖਤੀ ਪੇਟੀਟੀ 16570 ਵਿੱਚ ਐਨਪੀਟੀਸ਼ਨਰੀ, ਥੋੜਾ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰ/ਦਾਖਲੇ ਦੇ 7 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ/ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਆਪਣੀ ਹੱਕਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਭਾਰਤ ਛੱਡੇ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਰਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਾ ਮੰਡਲ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ 10 ਫਰਵਰੀ, 1946 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਰਸਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 16 ਮਈ, 1946 ਤੱਕ ਫਰੀਦਕੋਟ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੰਘ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਕੈਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼ਿਸ਼ੂ ਸੇਵਕ ਦਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੂਨ 1946 ਤੋਂ ਫਰਵਰੀ 1947 ਤੱਕ ਪਰਜਾ ਮੰਡਲ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਰੁਪੋਸ਼ ਰਿਹਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਲ 1947 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ 1947 ਤੱਕ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ 8 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ।

ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1993, ਜੋ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ ਚੌਧਰੀ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 19 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜ਼ੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਤੇ ਉਡੀਕਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਸਾਲ 1993 ਤੋਂ 2000 ਤੱਕ ਕਈ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। 3 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਰਾਜ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਲਿਆ। ਰਾਜ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰਿਆਣਾ ਸੁਤੰਤਰ ਸੈਨਾਨੀ ਸਨਮਾਨ ਸਮਿਤੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ 25 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਿਤੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਮਿਤੀ 19 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ

31 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 3 ਫਰਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ. ਆਖਰਕਾਰ, 9 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਸੰਮਤੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਜੋ ਵਜ਼ਨ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 10 ਫਰਵਰੀ, 1946 ਤੋਂ 16 ਮਈ, 1946 ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਛੇ ਦਿਨ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰੈਲ 1947 ਤੋਂ ਜੁਲਾਈ 1947 ਤੱਕ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਕੈਦ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਰੂਪੋਸ਼ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

(6) 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਡਬਲਯੂ ਰੀਤੀ ਨੰਬਰ 2766 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਵਰਨਫ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ ਥੋੜਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੌਜ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੈਨਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਰਟ ਮਾਰਸ਼ਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 1940 ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ ਸੀ। 1940 ਤੋਂ 4 ਜਨਵਰੀ, 1947 ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਿਹਾਅ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸਕੀਮ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1980 ਵਿੱਚ ਸਵੰਤਰਤਾ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ 25 ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਾਮਰਾ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ. ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ 26 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਬਕਾ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫੌਜ ਦੇ ਜਵਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦਰੋਹ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਕਾਰਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਸਕੀਮ 22 ਜੁਲਾਈ, 1996 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਟਾਈਪਿੰਗ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ

ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਰੈਜ਼ੀਮੈਂਟ ਦਾ ਨਾਮ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ 3 ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। /12 ਪੰਜਾਬ ਰੈਜ਼ੀਮੈਂਟ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ 12 ਵੀਂ ਫਰੰਟੀਅਰ ਫੋਰਸ ਰੈਜ਼ੀਮੈਂਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 13 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 3/12 ਪੰਜਾਬ ਰੈਜ਼ੀਮੈਂਟ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਇਲ ਫਰੰਟੀਅਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਫੋਰਸ ਅਤੇ ਪੌਡ- 20 ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਕਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੌਂਪੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ 8 ਅਗਸਤ, 2000 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਮੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤਸਦੀਕ ਲਈ ਹੈ। ਤਸਦੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਸਿਪਾਹੀ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਕੁਮਾਉਂ ਰੈਜ਼ੀਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜਦਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 12 ਵੀਂ ਫਰੰਟੀਅਰ ਫੋਰਸ ਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੁਧਾਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ 13 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੀਮਾਈਡਰ ਭੇਜੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ

ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 12 ਵੀਂ ਫਰੰਟੀਅਰ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਰਤੀ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ 28 ਜੁਲਾਈ, 1940 ਤੋਂ 4 ਜਨਵਰੀ, 1947 ਤੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ, ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਭਖਤਾਵਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਸਹਿ-ਕੈਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਪਹੁੰਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਲਈ ਸਨਮਾਨ ਵਜੋਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਛੱਡ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 12527 ਆਫ 2003 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰਮੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਫਰੀਡਮ ਫਾਈਟਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 5 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਲੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੈ ਭਾਵ ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 13 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ, ਜਿੱਥੇ 3/12 ਪੰਜਾਬ ਰੈਜ਼ੀਮੈਂਟ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਰਾਇਲ ਫਰੰਟੀਅਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੋਰਸ. ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 17 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹੈ।

(7) ਇੱਥੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਕਣ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਫਲਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੀਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦਾ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਆਮ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਅਨੁਦਾਨ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ 25 ਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ 15 ਅਗਸਤ, 1972 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਦਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ 1980 ਵਿੱਚ ਸਵੰਤਰਤਾ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੁਣ 1997 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3668 ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-7 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ 15 ਅਗਸਤ, 1972 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਜਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ, ਜੋ ਹੁਣ ਜੀਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ। 200/- ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਾਤਾ, ਪਿਤਾ, ਵਿਧਵਾ, ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਧੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਲੋਕ ਵੀ ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮੇ 'ਤੇ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 1980 ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਸਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ' ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਅਨੁਸੂਚੀ R-7 ਵਿੱਚ

ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸੀਮਾ 5,000 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਕੈਦ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1985 ਵਿੱਚ, ਸਕੀਮ ਨੂੰ 'ਸਵਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ' ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ।

(8) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਰ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੈਦ ਦੀ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕੈਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਛੋਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕੈਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਲ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੁਆਲੀਫਾਇੰਗ ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੁੱਟੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਭੂਮੀਗਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਹੀਦ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੌਰਾਨ ਮਰ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਆਈਐਨਏ ਜਾਂ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਨਾਲ ਲੜਦਿਆਂ ਮਰਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਸੰਗਰਾਮ ਦੀ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ (ਪਾਂਡੀਚੇਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਅਤੇ ਗੋਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਰਤਗਾਲੀ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਦੋਲਨ/ਵਿਦਰੋਹ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੀਚੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲਹਿਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਰਲੇਵੇਂ ਲਈ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਮੈਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਬੂਤ ਵੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੈਦ/ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਵਿਧਾਇਕ ਤੋਂ ਸਹਿ-ਕੈਦੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਐਮਪੀ ਜਾਂ ਸਾਬਕਾ ਐਮਐਲਏ, ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਭੂਮੀਗਤ ਰਿਹਾ ਸੀ,

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ/ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇਨਾਮ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਕਲਪ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਕਾਰਡ ਇਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਉਪਲਬਧਤਾ ਕਾਰਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਵਾਧਾ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਭੂਮੀਗਤ ਰਹਿਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਨੇ ਨੌਕਰੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(10) ਸਕੀਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ cpr ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਨਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਸਮੇਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ ਰਵੱਈਏ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨੀ ਪਵੇ। ਇਸ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਮੁਕੁੰਦ ਲਾਈ ਭੰਡਾਰੀ ਐਂਡ ਅਦਰਸ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼, (1) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ:-

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਕੀਮ 1972 ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਕੀਮ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਸੀਮਤ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। 5,000 ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵ, 1 ਅਗਸਤ, 1980 ਤੋਂ, ਇਹ ਲਾਭ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜੋ

ਵੀ ਹੋਵੇ। ਉਕਤ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਗਰਾਮ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਦੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਵੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਇਸਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਲਾਭ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਉੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਹੁਣ ਆਮਦਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦਾ ਲਾਭ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਚਾਹੇ ਬਿਨੈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਲਾਭ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

(11) ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮੈਂ ਮਾਨਯੋਗ ਐਸ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼, (2) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। "ਇਹ ਸਕੀਮ ਜੀਵਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੰਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ। ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਵਾਉਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬਹੁਤ ਔਖੀ ਅਤੇ ਮਹਿੰਗੀ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਕੀਮ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

(12) ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ , ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ

ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਿਆਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਿਆਰ ਅਜਿਹਾ ਮਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੀਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਖੇ ਗਏ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 'ਵਾਜ਼ਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ' ਦੇ ਟੈਸਟ ਦੇ ਟਚ-ਸਟੋਨ 'ਤੇ। ਇਕ ਵਾਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇਕ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਠੋਸ, ਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ”

(13) ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੇਡੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈਪਰ-ਟੈਕਨੀਕਲ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਲਬੀਰ ਕੌਰ ਮੱਲ੍ਹੀ, ਤੱਖ ਬਹੁਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਐਲ. ਹੌਲਦਾਰ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ INA ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਨਿਊ ਗਿਨੀ ਭੇਜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਾਲ 1955 ਵਿਚ ਛੁੱਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਦਫਤਰ ਰਾਮਗੜ੍ਹ ਕੈਂਟ ਦਾ ਆਰਮੀ ਰਿਕਾਰਡ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤੀ INA ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਨਰਲ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਹੋਰ ਸਹਿ ਪੀੜਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ INA ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਕੇ ਨਿਊ ਗਿਨੀ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਤਰਕ ਦੀ ਇਹ ਲਾਈਨ ਪ੍ਰਤੀਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਖੋਜੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਿਸ ਨੇ ਤੰਗੀਆਂ, ਭੁੱਖਮਰੀ ਆਦਿ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸਹਿ-ਪੀੜਤ ਸਨ, ਨੂੰ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ 1946 ਜਾਂ 1947 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਅਸ਼ੁੱਧੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ ਕਮੇਟੀ (ਆਈਐਨਏ) ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਆਈਐਨਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਊ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਜਾਂ ਨਿਊ ਗਿਨੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰਬਰ 225 'ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ 198, 16, 226 ਅਤੇ 200 'ਤੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਜਨਰਲ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਈ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੈੜਾ ਰੋਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(14) ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1996 ਦਾ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਮੁਕੰਦ ਲਾਈ ਭੰਡਾਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 30 ਜੂਨ, 1978 ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਹੀ ਬਕਾਏ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਬਕਾਏ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 9% @ ਵਿਆਜ ਦੇਣਗੇ।

(15) ਕੈਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਦੇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਸਨਕੀ ਹੈ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਚਾਰ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਿਆਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਫਰੀਦਕੋਟ

ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ 3 ਮਹੀਨੇ 6 ਦਿਨ ਹੈ। 1946-47 ਦੌਰਾਨ ਉਕਤ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਦਰਜ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹੋਣ ਸਬੰਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ ਪੀਰੀਅਡ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਥਾਣਾ ਜੈਤੂ ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 17 ਅਗਸਤ, 2001 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

- (16) ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾ ਨੰਦ, ਝਾਂਸੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਅਖਿਲ ਭਾਰਤੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਸੰਘ।
- (11) ਸੇਠ ਰਾਮ ਨਾਥ, ਸਾਬਕਾ ਮੰਤਰੀ ਪੈਪਸੂ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਭਾ ਰਾਜ ਪਰਜਾ ਮੰਡਲ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਖੇਤਰੀ ਕਮੇਟੀ।
- (111) Comm. ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ, ਸਾਬਕਾ. ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ।
- (112) ਚੌ. ਰਿਸ਼ਲ ਸਿੰਘ, ਫਰੀਡਮ ਫਾਈਟਰਜ਼, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਫਰੀਡਮ ਫਾਈਟਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਜ਼ਿਲਾ ਜੀਂਦ (ਫਰੀਦਕੋਟ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਕੈਦੀ)।
- (113) ਮਾਸਟਰ ਮਨਜ਼ਾ ਰਾਮ, ਫਰੀਡਮ ਫਾਈਟਰ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਪੰਜਾਬ ਫਰੀਡਮ ਫਾਈਟਰ ਕਮੇਟੀ, ਪੰਜਾਬ।
- (114) ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ, ਫਰੀਡਮ ਫਾਈਟਰਜ਼, ਕੈਸ਼ੀਅਰ, ਪੰਜਾਬ ਫਰੀਡਮ ਫਾਈਟਰ ਕਮੇਟੀ, ਪੰਜਾਬ।

(16) ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਜ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 1 ਸਾਲ ਅਤੇ 4 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੀਆਈਪੀ ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ, ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਾਭਾ ਅਤੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 1 ਸਾਲ 4 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਸ਼ਾਲ ਸਿੰਘ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੀਂਦ ਸੁਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਸਮਿਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ, ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 8 ਮਹੀਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਰਾਮ ਨਾਥ ਸੇਠ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ, Annexure P-2 ਅਤੇ Annexure P-3, ਮਾਨਸਾ ਰਾਮ, ਮਾਸਟਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਮੈਕਸੀਮਮ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਾਭਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਕਤ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅੰਡਰਟ੍ਰੇਲਜ਼ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ। ਇਸ ਪਿੱਠਭੂਮੀ

ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਕਿ ਨਾਭਾ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼ਾਇਦ ਨਾਭਾ ਵਿਖੇ ਚੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਸ਼ੀ ਕੈਦੀਆਂ ਵਜੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਹਿ-ਕੈਦੀਆਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪਕ ਤਰੀਕਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਸੁਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਸਮਿਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-9 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰੀਦਕੋਟ ਅਤੇ ਨਾਭਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਸਬੰਧਤ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਕਲਪ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਨਮਾਨ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਗੇੜ ਵਜੋਂ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 6 ਸਤੰਬਰ, 2001 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-17) ਅਤੇ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਦੇ ਆਰਡਰ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-18) ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦ ਲਾਈ ਭੰਡਾਰੀ (ਮੁਕੱਦ ਲਾਈ ਭੰਡਾਰੀ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। *supra*). ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 9% ਸਲਾਨਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇਣਗੇ।

(17) 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 2766 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਵਰਨ 3 ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਰਾਂਟ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਉਸੇ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ/ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ। ਇਹ P-7 ਤੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 13 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। :-

"ਸਾਬਕਾ ਪਿਛਲੀ ਸੰਯੁਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਫੌਜੀ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 3/12 ਪੰਜਾਬ ਰੈਜ਼ੀਮੈਂਟ ਦਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਰਾਇਲ ਫਰੰਟੀਅਰ ਫੋਰਸ ਅਤੇ 16-20 ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(18) ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ 1 ਸਮਾਨ ਮਿੰਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 3/12 ਪੰਜਾਬ ਰੈਜ਼ੀਮੈਂਟ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਇਲ ਫਰੰਟੀਅਰ ਫੋਰਸ ਵਜੋਂ ਬਦਲਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 16 ਤੋਂ 20 ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਸਦੀਕ

ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲਾ ਕੋਈ ਤਸਦੀਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਹੀ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖਾਤਰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜਿਹਾ ਉਦਾਸੀਨ ਰਵੱਈਆ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿਪਾਹੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਔਖਾ ਰਾਹ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਰਟ ਮਾਰਸ਼ਲ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਤਕਰੀਬਨ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 200/-/ 300/- ਇੱਕ ਸਨਮਾਨ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਜੋਂ। ਬੇਨੀ ਰਾਮ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਅਫਸੋਸ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਕਸ਼ਟ, ਤਸੀਹੇ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣੇ ਪਏ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਕੀਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 13 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ 16 ਤੋਂ 20 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਖਿਆ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨਰਜ਼। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਗੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਏ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ, ਜੋ ਅਕਤੂਬਰ, 1940 ਤੋਂ 10 ਫਰਵਰੀ ਤੱਕ ਸੇਲੂਲਰ ਜੇਲ੍ਹ, ਅੰਡੇਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਹਿ-ਕੈਦੀ ਰਹੇ ਸਨ। 1942. ਇਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ 23 ਮਈ, 1942 ਤੋਂ ਸਤੰਬਰ, 1946 ਤੱਕ ਇੰਦੌਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਹਿ-ਕੈਦੀ ਵੀ ਸੀ। ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। . ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਦਾਸੀਨ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਯੁਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਬੂਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸੈਨਾਨੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ. ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(19) 5 ਜਨਵਰੀ, 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੈਨਿਕ ਸਨਮਾਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 9% ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ-ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਸਾਲੀ ਖਰਚੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ